

2017. január 13. 18.00 – 20.00

Serafin Álvarez, Karin Ferrari, Szimán György

Szimán György performansz-előadása magyarul, míg Karin Ferrari és Serafin Álvarez előadásai angolul lesznek.

Serafin Álvarez: Felfejtett zsákcukák

Serafin Álvarez 2014-ben készítette a *Maze Walkthrough* című unortodox videójátékot, melynek összetett kanyargó, interaktív virtuális terét sci-fi filmek folyosóinak 3D reprodukciójából, hang effektusokból és zenéből építette fel. A Trafóban bemutatott legújabb performansz-előadásában a játék legmélyebb rétegeit és tágabb mezőit is érintve kalauzolja keresztül a nézőket a *Maze Walkthrough* nonszensz terén.

Serafin Álvarez (1985) Barcelonában élő képzőművész. Munkái azokat a technológiai és tudományos fejlesztéseket vizsgálják, melyek hatással vannak élményinkre és ezen keresztül valóság érzékelésünkre is. Legújabb munkáiban olyan megközelítésmódokat dolgoz ki, melyek a sci-fi egyes aspektusaihoz kapcsolódnak. Azt vizsgálja, hogy a mássághoz kapcsolódó elképzelések és az ismeretlenbe való utazás miként jelenik meg a mozifilmekben vagy a videójátékokban. Munkamódszere a műfaj rajongói által gyakran alkalmazott kreatív gyakorlatokon alapul. Álvarez a University of Barcelona-n diplomázott, ahol jelenleg doktori képzésen vesz részt és a sci-fi transz-mediális kiterjedéseit kutatja. Munkáit olyan spanyol és nemzetközi helyszíneken mutatták be, mint a CA2M, Móstoles; CAC, Vilnius; Junefirst Gallery, Berlin; MACBA, Barcelona; MUSAC, León vagy La Panera, Lleida.

13/01/2017 6pm – 8pm

Serafin Álvarez, Karin Ferrari, György Szimán

György Szimán will talk in Hungarian, Karin Ferrari and Serafin Álvarez will talk in English during their lecture-performance.

Serafin Álvarez: Dead Ends Unfolded

Maze Walkthrough is an unorthodox video game created by Serafin Álvarez in 2014, an interactive virtual architecture made by assembling 3D reproductions of science fiction corridors, sound effects and music together, which give shape to a manifold, complex space to be wandered through. In this new work, a lecture-performance specifically conceived for Trafó Gallery, Álvarez will play *Maze Walkthrough* live while revealing some of its core elements, external references, inner depths and expanded fields.

Serafin Álvarez (1985) is living in Barcelona, his work focuses on popular media depictions of subjective experiences mediated by technological and scientific developments, especially changes in the perception of reality. His most recent projects develop heterogeneous approaches to various aspects of science fiction, especially how concepts associated with otherness and the journey into the unknown are represented in contemporary audiovisual media such as cinema and video games, through work methodologies that reproduce certain creative practices commonly used by fan audiences of the genre. Álvarez holds a BA and a MA from the University of Barcelona, where he is currently doing a research project on transmedia expansions of science fiction as part of his PhD. He has shown his works at art institutions such as CA2M (Móstoles), CAC (Vilnius), Junefirst Gallery (Berlin), MACBA (Barcelona), MUSAC (León) and La Panera (Lleida) amongst others.

2017. február 17. 18.00 – 20.00

Pedro Barateiro, Kis Varsó

Az előadások nyelve angol.

Pedro Barateiro: Szomorú vademberek

Barateiro performansz-előadásának kiindulópontja két esemény, amelyek egymással párhuzamosan, ugyanazon a helyen történtek; a megbetegedett pálmafák tömeges kivágása és a dél-európai országokban végbement pénzügyi válság. Az előadás a legkülönbözőbb területeket érinti; a gazdaságtól a filozófiáig, a Tumblr-ön és a Facebookon át, Barateiro saját életművéig, valamint szóba kerülnek majd azok a könyvborítók is, amiket egy fiktív könyvkiadó számára tervezett. Barateiro olyan fogalmak viszonyát kutatja előadásában, mint a melankólia és a pszicho-szociális elidegenülés, a társadalmi tett, mint szándék és mint utánczás, a kolonialista gondolkodás hatásai és a kapitalizmus erő, vagy akár a címben szereplő „szomorú” és „vadember” szavak.

Pedro Barateiro (1979) a rajz, festészet és írás területén szerzett korábbi tanulmányai után a malmöi Művészeti Akadémián (Lund University, Svédország) és a lisszaboni Maumaus – School of Visual Arts független képzőművészeti programján tanult. Tanulmányai után különböző residency programokon vett részt, például az Air Antwerpen, Pavillon – Palais de Tokyo, Párizs; ISCP, New York; Sítio das Artes, CAM – Fundação Calouste Gulbenkian, Lisszabon; Spike Island, Bristol és a Galeria Zé dos Bois, Lisszabon programjain. Többek között olyan intézményekben volt egyéni kiállítása, mint a Kunsthalles, Lisszabon; Kunsthalles, Bazel; REDCAT, Los Angeles; Kettle's Yard, Cambridge; Parkour, Lisszabon; Museu de Arte Contemporânea de Serralves, Porto. Kiállított a 29. São Paulo-i Biennálén; a 16. Sidney Biennálén; az 5. Berlin Biennálén, és olyan intézményekben, mint a Fondazione Giuliani, Róma; ngbk, Berlin; MHKA, Antwerpen; SESC Pompeia, São Paulo; ar/ge Kunst, Bolzano; Palais de Tokyo, Párizs.

17/02/2017 6pm – 8pm

Pedro Barateiro, Little Warsaw

The lecture-performances will be in English.

Pedro Barateiro: The Sad Savages

In his lecture-performance Barateiro creates a parallel between two events happening at the same place; the cutting of palm trees caused by a plague and the financial crisis, especially its effect on Southern EU countries like Portugal, Spain and Greece. The lecture implements references from various fields: form economy and philosophy, through Tumblr and Facebook, until Barateiro's own artistic work and his book covers for a fictional publishing house. In his lecture he examines the relation between the idea of melancholia and psycho-sociologic alienation, between intention and imitation as social acts, between the effects of colonial thinking and the forces of capitalism, or the relation of the words in the title "sad" and "savage".

Pedro Barateiro's (1979) background in drawing, painting and writing was expanded by his education with an MA at Malmö Art Academy, Lund University, Sweden; and at the Independent Study Program in Visual Arts at Maumaus – School of Visual Arts, Lisbon. He further developed his practice in residencies at Air Antwerpen (Antwerp), Pavillon – Palais de Tokyo (Paris), ISCP (New York), Sítio das Artes, CAM – Fundação Calouste Gulbenkian (Lisbon), Spike Island (Bristol) and Galeria Zé dos Bois (Lisbon). He had solo exhibitions at REDCAT, Los Angeles; Museu Coleção Berardo, Lisbon; Kettle's Yard, Cambridge; Parkour, Lisbon; Kunsthalles, Lisbon; Kunst-halle Basel; Museu de Arte Contemporânea de Serralves, Porto. His work has been included in exhibitions such as the 29th Bienal de São Paulo; 16th Sydney Biennale; 5th Berlin Biennale; Fondazione Giuliani, Rome; ngbk, Berlin; MHKA, Antwerp; SESC Pompeia, São Paulo; CAM – Fundação Calouste Gulbenkian, Lisbon; ar/ge Kunst, Bolzano; Palais de Tokyo, Paris.

Karin Ferrari:

Prediktív programozás: Vajon a média kiszivároztatja a jövőt?

Nemrég elárasztotta az internetes felületeket az a 2000-es Simpsons epizód, amely Donald Trump amerikai elnökségi győzelmét jósolta meg. Egy egyszerű véletlenről van szó, vagy ez is a prediktív programozás eredménye? A prediktív programozás egy sokat vitatott elmélet a médián belüli agykontrollról: a mozifilmek vagy tv műsorok történetei és szuggesztív képei tudat alatt ismertetik meg a nézővel a jövőben megvalósuló fontos eseményeket és lényeges társadalmi változásokat. A tömeges manipuláció ezen fajtája tulajdonképpen már most el van rejtve mindennapi digitális életünkben az algoritmusok, személyre szabott keresési eredmények formájában. Valóban létezik prediktív programozás? Valóban titkos információkat rejtenek egyes sci-fi filmek és videoklipek? Vagy csak a kollektív tudat részét képező képeket leplezzük le?

Karin Ferrari (1982) Bécsben élő képzőművész, aki munkáiban a pop-kultúrában, a szórakoztató iparban és a közösségi médiában felfedezhető szimbolizmust kutatja. *Dekódolás (A teljes Igazság)* című online sorozata videoklipek és tv adások rejtett üzeneteit fedi fel. Ausztriában és külföldön olyan intézményekben állított ki, vagy tartott előadást, mint a V. Moscow International Biennale for Young Art, az Amsterdam Drawing, a brüsszeli Királyi Katonai Múzeum, a linzi Ars Electronica fesztivál, vagy Bécsben a 21er Haus – Museum for Contemporary Art, a Kunsthalles és az Akademie der Bildenden Künste.

Serafin Álvarez: The Belly of the Whale, 2014 (photo: Aranka Brown, CACB)

Szimán György: Superplay

A „Let's play videók” (egy-egy videójáték kommentált online végigjátszása) milliós nézettségűek. A gamek által készített, általában a teljesítmény (pl.: speedrun-ok, kill count-ok) dokumentálására használt videók szinte egyidősek az FPS műfajával. A médium és a technológia fejlődésével párhuzamosan megjelentek a film- és a történetmesélés eszközeit is hangsúlyosabban használó videójátékok és a belőlük készülő – hol a narratívára, hol a szórakoztatásra és a játékelményre koncentráló – videók, amik műfajok és előadás-módok sokaságát hozták létre, egy változó és egyre nagyobb számú nézői oldal mellett. Szimán György performansz-előadásában a játékipar klasszikusaiból megidézett jelenetekkel, élő játék mellett mutatja be a médiumban rejlő potenciált, annak lehetséges mélységeit, valamint a játékos előtt álló választásokat, kihívásokat és morális dilemmákat.

Szimán György (1983) a Magyar Képzőművészeti Egyetem Inter-média szakán diplomázott. 2016-tól tagja a Fialat Képzőművészek Stúdiójának. A konceptuális és különböző médiumokat használó munkái mellett a videójáték médiuma főbb érdeklődési területe, mind befogadó-felhasználó, mind játékos oldalról.

Karin Ferrari: Decoding Katy Perry, Dark Horse (THE WHOLE TRUTH), 2016. Digitális kiállítás / digital collage

Karin Ferrari:

Predictive programming: Is the Media Leaking the Future?

Recently a Simpsons episode from the year 2000 made headlines because it predicted Donald Trump's election as US President. Is this a simple coincidence or a case of predictive programming? Predictive programming is a controversial hypothesis about mind control in media: storylines or subtle images in movies and television shows are used to subconsciously familiarise the public with planned major events and substantial social changes. As a matter of fact, preemptive mass manipulation is already hidden in our everyday digital life in the form of algorithmic personalized search results (filter bubbles). Is predictive programming real? Is classified information leaked through sci-fi movies and music videos? Or do we manifest the images implanted into our collective consciousness?

Karin Ferrari (1982) is a Vienna based artist, who explores symbolism in pop culture, the entertainment industry and social media in her work. Ferrari's web series *Decoding (The Whole Truth)* reveals hidden messages in music videos and TV clips. She studied painting and cultural studies at the Academy of Fine Arts in Vienna. She has exhibited and lectured in Austria and internationally, amongst others at the V. Moscow International Biennale for Young Art, at Amsterdam Drawing, at the Royal Military Museums in Brussels, at Ars Electronica Festival, Linz, in Vienna at the 21er Haus – Museum for Contemporary Art, Kunsthalles and at the Akademie der bildenden Künste.

György Szimán: Superplay

The videos and streams about gamers playing and commenting video games ("Let's play videos") are watched by millions. These videos done by gamers mostly for documenting their achievements (eg.: speedruns, kill counts) are almost as old as FPS games themselves. In parallel with the progress of the medium and of technology those video games have also appeared, which implement narrative or dramatic techniques known from movies. Based on these games new kinds of videos have also spread, which rather concentrate on the story, on entertainment or on the pleasure of playing, and which created new formats and presentations with a greater and different kind of audience. György Szimán in his lecture-performance – while playing live with several game classics – will talk about the potential of the medium, it's possible depths, and the choices, challenges and moral dilemmas of a gamer.

György Szimán (1983) studied at the Intermedia Department of the Hungarian University of Fine Arts. Since 2016 he is a member of the Studio of Young Artists' Association. Amongst his intermediary conceptual works, he's current main interest is the medium of videogames.

Szimán György: Superplay, 2017

Kis Varsó: A Little Warsaw, 2016. Művészeti kiállítás / Production still (photo: Peter Páskó © Little Warsaw Archive)

Kis Varsó: Kiselőadás

„A művész egy másik művészre mutat.”

Gálik András (1970) és **Havas Bálint** (1971) az 1990-es évek végén kezdtek el közösen dolgozni. Filmjeik, installációik és különböző egyéb médiumú műveik a történelmi emlékezettel foglalkoznak, az egyéni vívódásokat a társadalmi tapasztalattal állítják szembe. Ugyanakkor a művész szerepét is kutatják, nem csak mint képek, tárgyak vagy szituációk létrehozóját, hanem mint az őt körülvevő kontextus alakítóját is. Sokrétú kutatásaikon keresztül a műtárgy úgy jelenik meg, mint politikai, szociológiai és ideológiai változások lenyomata. Az utóbbi években egyre erőteljesebben jelenik meg műveikben a személyes perspektíva, és a saját mikro történelmük, valamint jelentős politikai események és társadalmi változások közé keveredett családi legendák narratívája. Ebből adódóan a korábbi munkáikat vizsgáló radikális gesztus gyakran egészen ki egy költőibb megközelítéssel. A Kis Varsó 2003 óta számos nemzetközi kiállításon vett részt. Egyéni kiállítások volt többek között a Museum Abteibergben (Mönchengladbach), az AKZM Ausstellungshalle zeitgenössische Kunst-ban (Münster), a Galerie für zeitgenössische Kunstban (Lipscse), a Kunstneres Husban (Oslo) és a bécsi Secessionban. Műveik szerepeltek a 2. Berlini Biennálén, az 1. és 3. Prágai Biennálén, a Manifestán (Manifesta 7, Rovereto) és a 21. Cuencai Biennálén, valamint többek között olyan neves intézmények kiállításain, mint a Stedelijk Museum, Amszterdam; Singapore History Museum, Apexart, New York; Mathaf Doha, Katar; Modern Art Institute, Valencia és Institut du Monde Arabe, Párizs.

GONDOLAT PLASZTIKA. Performansz-előadás sorozat / THOUGHT SCULPTURE. Lecture-performance series

Helyszín / Location: **Trafóklub**
Kurátor / Curator: **Szalai Borbála**
A program ingyenes / Free

2017/01/13. 18.00 – 20.00
Serafin Álvarez, Karin Ferrari, Szimán György

2017/02/17. 18.00 – 20.00
Pedro Barateiro, Kis Varsó / Little Warsaw

2017/03/16. 18.00 – 20.00
Erhardt Miklós, The Bureau of Melodramatic Research

2017/04/21. 18.00 – 20.30
Pakui Hardware, Ralo Mayer

Rana Hamadeh, Schmiéd Andi, Pavel Sterec

http://trafo.hu/hu-HU/thought_sculpture_2017

TRAFÓ KORTÁRS MŰVÉSZETEK HÁZA
TRAFÓ HOUSE OF CONTEMPORARY ARTS
1094 Budapest, Liliom u. 41. | (+36 1) 456 2040 | gallery@trafo.hu | www.trafo.hu

OSZTRÁK KULTURÁLIS FÓRUM

Gondolat
plasztika
Thought
Sculpture

PERFORMANSZ-ELŐADÁS
SOROZAT
LECTURE PERFORMANCE
SERIES

2017/JAN-ÁPR

Pedro Barateiro: The Sad Savages, 2014 (foto: a művész/jedi/ab/7, photo: courtesy of the artist)

2017. március 16. 18.00 – 20.00

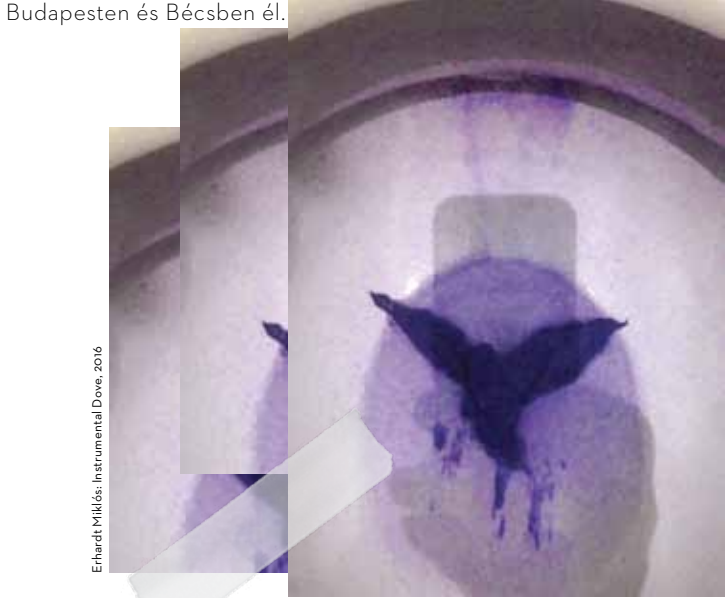
**Erhardt Miklós,
The Bureau of Melodramatic Research**

Az előadások nyelve angol.

Erhardt Miklós: Instrumentális

A performansz-előadás a művész egyik kedvenc témájának további hajlítgatása, melankóliával, Bob Dylannel és post-truth-tal.

Erhardt Miklós (1966) médiumművész, videókat, efemer konceptuális installációkat és kontextus alapú munkákat készít. 1998 és 2006 között a Big Hope művészcsoporthoz tagjaként részvételre épülő projekten dolgozott. Munkáit bemutatta a New York-i Apex Art, a belgrádi Galerija SKC, a lipcsei Galerie für Zeitgenössische Kunst, a bécsi Secession és a Manifesta 7. A MOME docense, Budapesten és Bécsben él.

Erhardt Miklós, Instrumentális, 2016

16/03/2017 6pm – 8pm

**Miklós Erhardt,
The Bureau of Melodramatic Research**

The lecture-performances will be in English.

Miklós Erhardt: Instrumental

The performance-lecture is a reiteration of a lieblich theme in the artist's work, involving melancholy, Bob Dylan and post-truth.

Miklós Erhardt (1966), media-artist, doing videos, ephemeral installations and context based works. Between 1998 and 2006 he worked in the Big Hope artist group on participatory projects. His work was included in exhibitions in Apex Art New York, Galerija SKC Belgrade, Galerie für Zeitgenössische Kunst Leipzig, Wiener Secession and Manifesta 7. He is an associate professor of the Moholy-Nagy University of Art and Design Budapest, he lives and works in Vienna and Budapest.

Rana Hamadeh, And Before It Falls, It Is Only Reasonable To Enjoy Life A Little, 2014 (photo: Vera Kerezhoff)

2017. április 21. 18.00 – 20.30

**Rana Hamadeh,
Schmied Andi, Pavel Sterec**

Az előadások nyelve angol.

**Rana Hamadeh:
Mielőtt lezuhán, elfogadható hogy kicsit még élvezze az életet.**

A performansz-előadás, mely a 2011-ben elkezdett *Idegen találkozás* című projekt része, a zuhanás fogalmát és gesztusát járja körül: a zuhanás, mint a megengedett közönység egy formája, mint egy koreografált mozdulat, és mint a fertőzés dinamikája. Hamadeh előadása a „betegségbe esés”, az „immunitás” és a „karantén” szavak törvénybeiktatásából indul ki, majd a világűr és a tenger-szárazföld viszonyát ábrázoló sci-fi képeken, geo-politikai területek alakulásain, bányászati történeteken és határok közötti utazásokon keresztül vezet. A törvényesség és a térbeliség metszéspontjait vizsgálva, Hamadeh a kriminológia, a járványtan és a színház kapcsolatát kutatja.

Rana Hamadeh (1983) libanoni képzőművész, Hollandiában él és dolgozik. Művészeti gyakorlatában a kuratóri megközelítésre támaszkodik. Hosszú távú diszkurzív projektjei az igazságszolgáltatás, a hadászat, a közegészségügy története és a színház infrastruktúrájával foglalkoznak. Művei speciális fogalmakkal és kifejezésekkel kapcsolatos kiterjesztett kutatásból indulnak ki, az ehhez kapcsolódó elméleteket fikcióként kezeli. Hamadehnek olyan neves intézményekben volt egyéni kiállítása, mint például a The Institute of Modern Art, Brisbane; The Showroom, London; Leopold Hosch Museum; Nottingham Contemporary; Western Front, Vancouver; Gallery TPW, Tonoto és Kiosk, Ghent. Műveit olyan intézmények csoportos kiállításain mutatták be, mint például a The New Museum, New York; e-flux, New York; Wattis Institute, The Lisson Gallery, Beirut; Witte de With, Van Abbemuseum, vagy a Moszkvai Biennálé és a 8. Liverpool Biennálé.

21/04/2017 6pm – 8.30pm

**Rana Hamadeh,
Andi Schmied, Pavel Sterec**

The lecture-performances will be in English.

**Rana Hamadeh:
And Before It Falls It Is Only Reasonable To Enjoy Life A Little**

This performance, developed under the umbrella of the *Alien Encounters Project* that Rana Hamadeh initiated in 2011, is an exhaustive deliberation on the notion and gesture of “falling”: falling as a form of legal apathy; falling as a choreographic gesture; and falling as a dynamic of virulence. In this performance, the artist leads a journey amidst the legal coding of the terms “falling ill”, “immunity” and “quarantine”, to outer-space and land-sea relations plotted through science fiction projections, geo-political territory formation and cross-border travel. Thinking through the conjunction of the legal and the spatial, Hamadeh plays out an intensive scrutiny of the shared lexicons of criminology, epidemiology and theater.

Rana Hamadeh (1983) is a visual and performance artist from Lebanon based in The Netherlands. Drawing on a curatorial approach within her artistic practice, she develops longstanding discursive projects that think through the infrastructures of justice, militarism, histories of sanitation and theatre. Her work stems from an extended investigation into specific concepts and terms, treating the field of theory as fiction. Hamadeh's previous solo exhibitions include a.o. The Institute of Modern Art, Brisbane; The Showroom, London; Leopold Hosch Museum; Nottingham Contemporary; Western Front, Vancouver; Gallery TPW, Tonoto and Kiosk, Ghent. Group exhibitions include a.o. The Moscow Biennial, The New Museum, New York; e-flux, New York; The 8th Liverpool Biennial, Wattis Institute, The Lisson Gallery, Beirut; Witte de With and the Van Abbemuseum.

The Bureau of Melodramatic Research: Órák akármiről

A Bureau of Melodramatic Research performansz-előadásának színpada az asztal, melynél kortárs filozófiai gondolatokról és a legújabb pop-dalokról vitatkoznak. Ebben a párbeszédén alapuló performanszban a telefon a hangfal, a könnyed csevegés a szöveg-könyv. Amikor az asztalnál az egyik oldalon a való világ, a másikon pedig annak reprezentációja jelenik meg, és vice versa, amikor a szalvéta a világ és a kiskanál a gondolat. Mint Flaubert karakterei Bouvard és Pécuchet, a Bureau tagjai minden területen szakértők, mindenhez értenek a melodrámától a filozófiáig – végül pedig csak komplex másolatok lesznek, feleslegesek egymás számára. Ugyanaz a fél, kétszer megismételve.

A nézők szabadon bekapcsolódhatnak, hallgathatóznak, csekkolhatják a feedjeiket vagy lemorzsolódhatnak. Választhatnak, hogy szabadon szeretnének járni, mint egy múzeumban, vagy szeretnének bevonódni, mint a színházban.

„I ain't gonna do your laundry, I ain't your mama”.

A Bureau of Melodramatic Research egy intézmény, amit **Irina Gheorghe** és **Alina Popa** alapított arra, hogy a kortárs politika érzelmi változásait és az új gazdaság munkával kapcsolatos lelki vetületeit vizsgálja. A Bureau kutatásait fokozatosan kiterjeszti az idegen és névtelen szenvedélyek bonyolult működésére, melyek a bennünk lakozó nem emberi világhoz kapcsolnak minket. Műveik olyan intézmények kiállításain szerepeltek, mint a Times Museum, Guangzhou; WING, Hong Kong; CCK, Buenos Aires; MNAC, Bukarest; bak, Utrecht; mumok Bécs; Salonul de proiecte, Bukarest; DEPO, Isztambul; Ujazdowsky Castle, Varsó; messagesalon, Zürich; Center for Visual Introspection, Bukarest.

The Bureau of Melodramatic Research: Lessons on Anything

Using the table as a stage to set up controversies on contemporary philosophical ideas and argue about the latest pop songs, the Bureau of Melodramatic Research will make a dialogue-performance where the phone is a speaker, smalltalk a script, and sometimes not. Where your side of the table is a representation and my side the real world and vice versa, the napkin a world and the teaspoon a thought. Like Flaubert's characters Bouvard and Pécuchet, the Bureau is an expert in anything, from melodrama to philosophy – and in the end they are just complex copies, redundant to one another. The same half, repeated.

Audience is free to join, eavesdrop, check their feeds, drop out of the bar. On this stage, they can choose to be free as in a museum, engaged as in the theater.

“I ain't gonna do your laundry, I ain't your mama”.

The Bureau of Melodramatic Research is a dependent institution founded by **Irina Gheorghe** and **Alina Popa** to investigate the affective modulations of contemporary politics and the emotional performance of labour in the new economy. The Bureau's explorations gradually extended to the intricate workings of alien, anonymous passions which connect us to an unhuman world at the core of ourselves. Their work was shown in Times Museum Guangzhou, WING Hong Kong, CCK Buenos Aires, MNAC Bucharest, bak Utrecht, mumok Vienna, Salonul de proiecte Bucharest, DEPO Istanbul, Ujazdowsky Castle Warsaw, messagesalon Zurich, Center for Visual Introspection Bucharest, etc.

The Bureau of Melodramatic Research

Schmied Andi: Szibériai márvány

Schmied Andi Manhattan több mint 30 legexkluzívabb lakásába nyert betekintést, amikor lakást kereső magyar multimilliomosnak adta ki magát New Yorkban. Performansz-előadásában ezeken a penthouse lakásokon vezet keresztül bennünket és megmutatja, hogy milyen a palanqueta a Trump World Tower-ből, a kilátás a világ legmagasabb lakóépületéből, és hogy milyen luxus márványt használnak a Szabadtság-szoborra néző fürdőkádhoz.

Schmied Andi (1986) installációi és fotói építészeti anomáliákkal és olyan helyekkel foglalkoznak, melyek valamilyen okból kifolyólag nem követik a hagyományos városi logikát. Ezek lehetnek eredeti funkcióiktól megfosztott városok vagy utópisztikus építmények. Munkáiban az emberi viszonyokra és kölcsönhatásokra fókuszál, melyek ezekben a meghatározhatatlan terekben jönnek létre. A londoni Bartlett School of Architecture, University College-ban és a barcelonai Universitat Pompeu Fabra-n tanult. 2015-ben Pécsi József Ösztöndíjat kapott. Különböző Residency programokon vett részt, például New Yorkban a Triangle Arts Association-ben, az S-AIR és a Curators Network közös residency programján Sapporoban, Japánban és a dortdYart programján Dordrechtben, Hollandiában.

Andi Schmied: Siberian Marble

Andi Schmied, while pretending to be a Hungarian billionaire hunting for a luxury apartment, got excess to over 30 of the most exclusive condos of Manhattan. In her lecture-performance she will guide us around these penthouses, show the sunset from Trump World Tower, the views from the tallest apartment building on the planet, and samples of the most luxurious materials used in bathtubs overlooking the Statue of Liberty.

Andi Schmied (1986) is an artist based in Budapest. With her installations and photographs she meticulously explores architectural anomalies; places that for one reason or another do not follow conventional urban logic – yet they are part of our cityscapes. These vary from urban areas that went far from their original function to unfulfilled dead ends of urban planning or utopian architectures. She had studied at The Bartlett School of Architecture, University College London, and at the Universitat Pompeu Fabra, Barcelona. In 2015 she has granted Pécsi József Photography Grant. She has participated at various residency-programs, for example at Triangle Arts Association, New York, USA at Residency at S-AIR, Curators Network, Sapporo, Japan and at dortdYart, Dordrecht, NL.

Schmied Andi, Siberian Marble / Siberian Marble, 2016

2017. március 17. 18.00 – 20.00

Pakui Hardware, Ralo Mayer

Az előadások nyelve angol.

Pakui Hardware: Tökéletes térdű egyéneknek

A Pakui Hardware előadásában azt a paradoxont járja körül, amiben biológiai testünk öröklődik: egyrészt a test az állandó erősödés és fejlődés nyomásának van kitéve, másrészt arra van itélve, hogy a lehetséges technológia újítások következtében hátrahagyjuk, mint valami elavult eszközt. A performansz-előadás érinteni fogja a nagy frekvenciás kereskedés algoritmikus ökológiáját, a promé-theuszimus elméleteit, a szintetikus biológia reményeit és a tökéletes térben rejlő veszélyeket.

A **Pakui Hardware** művészcsoporthoz (**Neringa Cerniauskaite** és **Ugnius Gelguda**) 2014 óta működik. A csoport munkái az anyag-szerűség, a technológia és a gazdaság kapcsolatának témáját járják körül. Milyen hatással van a technológia a ma gazdaságára, magára a valóságra és az emberi testre? A technológiai fejlődés sebességével egyidejűleg az anyag egyszerre válik akadállyá és eszközzé. Legutóbbi egyéni kiállításai olyan intézményekben voltak, mint a MUMOK, Bécs; ExoExo, Párizs; kim? Contemporary Art Center, Riga; Jennifer Nails, Frankfurt; Contemporary Art Centre (CAC), Vilnius; 321 Gallery, Brooklyn, New York; NADA New York. Csoportos kiállításokat részt vettek például a Moscow Biennale for Young Art, a Modern Art Museum (MMOMA) és a Zacheta Project Room (Varsó) kiállításain. A művészek 2014-ben Svédországban IASPIS ösztöndíjat kaptak.

17/03/2017 6pm – 8pm

Pakui Hardware, Ralo Mayer

The lecture-performances will be in English.

Pakui Hardware: For Subjects with Perfect Knees

Pakui Hardware will take a walk around the loop of the paradox in which our biological bodies are entangled today: on the one hand, the body is under a constant pressure to enhance oneself, on the other – it is doomed to be left behind as an obsolete vehicle in relation to possible technological developments. Can we make a third hand here? The trajectory of this walk will include algorithmic ecology of High-Frequency Trading, ideas of Prometheus, the promises of synthetic biology and the perils of perfect knees.

Pakui Hardware (**Neringa Cerniauskaite** and **Ugnius Gelguda**) began in 2014. The duo's work spans around the relationship between materiality, technology and economy. How technology is shaping current economy and the physical reality itself, including the human body. In relation to the velocity of technological development, the matter becomes both an obstacle and a vehicle. Their latest solo shows include venues of MUMOK, Vienna; ExoExo, Paris; kim? Contemporary Art Center, Riga; Jennifer Nails, Frankfurt; Contemporary Art Centre (CAC), Vilnius; 321 Gallery, Brooklyn, New York; NADA New York. The artists have participated in group shows at Moscow Biennale for Young Art, Moscow Modern Art Museum (MMOMA) and Zacheta Project Room, Warsaw. The artists are IASPIS grant holders in Sweden.

Pakui Hardware: For Subjects with Perfect Knees

Pavel Sterec: Kicsi, mint a védőfólia az ablakon

Pavel Sterec performansz-előadásában egy nyílt vizuális archívumot mutat be, mely egyéni biztonsági intézkedéseket dokumentál olyan különböző közösségekből, akik vélt vagy valós módon kiszorulnak az állam által nyújtott polgári védelem alól.

Pavel Sterec (1985) a prágai Képzőművészeti Egyetem különböző szakain tanult; jelenleg a Prágai Művészeti, Építészeti és Design Egyetem doktori képzésén vesz részt fotó szakon. Műveiben személyes és társadalmi találkozásokat és szituációkat formál konceptuális installációkká. Kutatási területe a mitikus és rituális tárgyak, és a természeti jelenségek kortárs gondolkodásban elfoglalt helye és újraértelmezése, valamint a társadalmi, politikai status quo kritikai megközelítése. Művei számos kiállításon szerepeltek főként Csehországban és Közép-Kelet-Európában. 2016-ban a New York-i Apexart ösztöndíj-programjának meghívottja volt, korábban részt vet a bukaresti Cseh Centrum, az FKSE, a varsói AIR CSW Zamek Ujazdowski, a milánói VIR Viafarini-in-residence és a CCA Sharhorod (UA) residency programjain.

Pavel Sterec: As Tiny as a Protective Foil on The Window

In his lecture performance Pavel Sterec will present open visual archive documenting security measures of individuals from various communities feeling, and often in fact being, excluded from protection of citizens by state.

Pavel Sterec (1985) has studied at several studios at the Academy of Fine Arts in Prague; currently he is a doctoral student at the Studio of Photography at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague. His work is based on personal and social encounters and situations transformed into conceptual installations. These combine an interest in the reinterpretation of mythical and ritual objects and natural phenomena in the context of contemporary thought and an engaged criticism of the social and political status quo. Sterec has introduced his work at a number of exhibitions primarily in Central and Eastern Europe, he participated in the fellowship program of apexart, New York, and in the residency-programs at Czech Centre, Bucharest, FKSE, Budapest, AIR CSW Zamek Ujazdowski, Warsaw, VIR Viafarini-in-residence, Milan and CCA Sharhorod (UA).

Ralo Mayer: E.T.E. – Extra-Terrestrial Ecologies

/ Földön kívüli ökológiák

1991. Szeptember 26-án egy nyolctagú legénység megkezdte két éves küldetését az arizonai Oraclehez közel eső *Bioszféra 2* zárt ökoszisztémájában. Céljuk globális ökológiai kapcsolatok kutatása és a világűrben való élet lehetőségeinek tesztelése volt. Kapcsolódó események megbízhatatlan összeggése: E.T. poszt-szovjet konzulens képében, Nirvana frissen kiadott *Nevermind*-ját trombitálva megérkezik a sonori sivatagba, hogy segítse a bioszférákat Kim Stanley Robinson *Mars-trilógiájának* felolvasásával. Liberális marsi organikus krumpli-termelő Matt Damon, Trump fő stratégiai tanácsadójával tart megbeszélést a *Bioszféra 2* átvételéről. (Steve Jobs szereti „\() /” Joan Baezt), William Burroughs és Bucky Fuller mamutfenyőket és Allen Ginsberg *Üvöltését* hackelik. A pszichedelikus mikro-adagolás lesz a Szilikon-völgy legújabb nagy üzlete. In girum imus nocte et consummur igni, aka De revolutionibus orbium coelestium – most nap energiával hajtva!

Ralo Mayer (1976) Bécsben élő képzőművész, művészeti kutatásai a kortárs történelem ökológiáit és azok a múlt, a jövő és a jelen sci-fi-jéhez fűződő kapcsolatát vizsgálja. Performatív kutatási gyakorlatán alapulva, installációiban, videóiban, performanszaiban és szövegeiben olyan összeállításokat hoz létre, melyek többretegű történetmesélésen alapulnak. Számos nemzetközi kiállítás, film fesztiválon és konferencián vett részt, többek között a hong kongi University Museum and Art Gallery, a rotor (Graz), a Kunstpavillon (Innsbruck), a Lentos Kunstmuseum (Linz), a NGBK (Berlin), a Transmission Gallery (Glasgow), az Artspeak (Vancouver), az SKC (Belgrád), a Kunsthaus Baselland (Bazel), az ARGOS (Brüsszel), valamint a bécsi Secession, 2ter Haus és Kunsthalle kiállításain.

Ralo Mayer: E.T.E. – Extra-Terrestrial Ecologies

On September 26, 1991, eight crewmembers began a two years mission inside the closed ecosystem *Biosphere 2* near Oracle, Arizona. Their goals: exploring global ecological relationships and testing future life in space. Unreliable synopsis of related events: E.T., in drag as post-Soviet consultant and blaring Nirvana's just-released *Nevermind*, arrives in the Sonoran Desert to help out the Biospherians with a staged reading of Kim Stanley Robinson's *Mars trilogy*. Liberal Martian organic-potato farmer Matt Damon talks to Trump's chief strategist about his *Biosphere 2* takeover. (Steve Jobs like „\() /”, Joan Baez), William Burroughs and Bucky Fuller hack redwood and Allen Ginsberg's *Howl*, and psychedelic microdosing becomes Silicon Valley's hot new business trick. In girum imus nocte et consummur igni, aka De revolutionibus orbium coelestium – now solar-powered!

Ralo Mayer (1976) is an artist based in Vienna. His artistic investigations delineate ecologies of contemporary history linking the past, future and today's science fiction. Based on a practice of extensive performative research, he creates multilayered storytelling settings in installations, videos, performances and texts. He has presented his work at international exhibitions, film festivals, and conferences, amongst others in Secession, Vienna, 2ter Haus, Vienna; Kunsthalle, Vienna; University Museum and Art Gallery, Hong Kong; rotor, Graz; Kunstpavillon, Innsbruck; Lentos Kunstmuseum, Linz; NGBK, Berlin; Transmission Gallery, Glasgow; Artspeak, Vancouver; SKC, Belgrad Kunsthaus Baselland, Basel; ARGOS, Brussels.

Ralo Mayer: Extra-Terrestrial Ecologies, 2016. Digitális kollázs / digital collage

Ralo Mayer: E.T.E. – Extra-Terrestrial Ecologies, 2016. Digitális kollázs / digital collage